

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor sportu, kultury a památkové péče
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Č. j. KUOK 38144/2022

V Olomouci dne 13. dubna 2022

Sp. Zn. KÚOK/23372/2022/OSKPP/685

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

Počet listů: 5

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajskému úřadu Olomouckého kraje, odboru sportu, kultury a památkové péče, bylo Magistrátem města Olomouce, odborem památkové péče předloženo odvolání Muzea umění Olomouc, státní příspěvkové organizace, IČ 75079950, Denisova 824/47, Olomouc, 779 00 Olomouc, proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 6. 1. 2022 č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka.

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný odvolací orgán dle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče ze dne 6. 1. 2022 č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka, kterým nebyla připuštěna z hlediska zájmů státní památkové péče „Realizace záměru Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, které se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 2. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace: „Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie; zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6“, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu

r u š í

a věc se vrací Magistrátu města Olomouce, odboru památkové péče k novému projednání.

Účastníci řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace, IČ 75079950, Denisova 824/47, 779 00 Olomouc

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen odvolací orgán), zjistil z předloženého správního spisu následující rozhodné skutečnosti:

Podáním ze dne 6. 9. 2021 požádalo Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace (dále jen odvolatel), o vydání závazného stanoviska k záměru stavby Středoevropského fóra v Olomouci (dále jen SEFO) - provedení přístavby v proluce vedle budovy Muzea umění Olomouc dle dokumentace Středoevropské fórum Olomouc, 10/2021 (správně 10/2020), studie, zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6. na pozemcích parc. č. 13, parc. č. 39 (správně parc.č.st. 39), parc. č. 141 (správně parc.č.st. 141), parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc.

Dne 27. 9. 2021 pod č.j. NPÚ-391/74280/2021 se k podanému návrhu vyjádřil Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci (dále jen NPÚ) tak, že část navržených prací – záměr novostavby SEFO v půdoryse určeném regulačním plánem MPR Olomouc k zástavbě nebude v rozporu s ochranou kulturně-historických hodnot a lze jej připravovat za splnění sedmi podmínek uvedených ve vyjádření. K návrhu obnovy dvou domovních bloků na pozemcích stávajícího tramvajového depa, k návrhu rozsáhlejší zástavby a staveb na pozemcích nádvoří, dvorů a dvorků stávajícího objektu MUO a novostavby SEFO uvedl NPÚ, že se nemůže vyjádřit, jelikož navrhovaná zástavba podle jejich názoru není v souladu s aktuálními regulativy opatření obecné povahy č. 1/2021, jímž byl vydán Regulační plán městské památkové rezervace Olomouc.

Dne 4. 11. 2021 pod č.j. NPÚ-391/88964/2021 se k žádosti správního orgánu I. stupně do řízení opětovně vyjádřil NPÚ.

Usnesením odvolacího orgánu ze dne 5. 11. 2021 č.j. KUOK 112711/2021 byla prodloužena lhůta pro vydání závazného stanoviska do 7. 1. 2022.

Podáním ze dne 24. 11. 2021 se do řízení vyjádřil odvolatel.

Dne 15. 12. 2021 provedl správní orgán I. stupně ohledání, ze kterého byl pořízen protokol a fotodokumentace.

Dne 6. 1. 2022 pod č.j. SMOL/317249/2021/OPP/Ka vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým „Realizaci záměru Středoevropské fórum - studie přístavby v proluce v ul. Denisova, parc. č. 13, parc. č. 39, parc. č. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc, které se nachází na území městské památkové rezervace Olomouc, prohlášené dne 21. 12. 1987 výnosem Ministerstva kultury ČSR, č. j. 16.417/87-VI/1, podle předložené žádosti o vydání rozhodnutí včetně projektové dokumentace: „Středoevropské fórum Olomouc, 10/2020, studie; zpracovatel: prof. Ing. akad. arch. Jan Šépka, Heyrovského 7, 162 00 Praha 6“, z hlediska zájmů státní památkové péče nepřipustil.

Proti tomuto rozhodnutí podal odvolatel, zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Caskou, Husova 242/9, 110 00 Praha 1, obsáhlé odvolání, ve kterém zejména uvádí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění, správní orgán I. stupně se nedostatečně vypořádal s vyjádřením NPÚ, který s navrženým záměrem souhlasil, nevypořádal se také se stanoviskem Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, která se na svém 14. zasedání v roce 2014 vyjádřila pozitivně k záměru SEFO. Navržený záměr SEFO není v rozporu s mezinárodními smlouvami a regulačním plánem MPR Olomouc, jak uvádí správní orgán I. stupně, rozhodnutí je dále věcně nesprávné. Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí

změnil tak, že realizace záměru SEFO je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná, nebo aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaného odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. V daném případě bylo odvolání podáno proti rozhodnutí, u kterého to zákon připouští. Rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 6. 1. 2022 a odvolání proti němu podal 21. 1. 2022. Odvolací orgán proto dospěl k závěru, že byly splněny podmínky uvedené v ust. § 81 odst. 1 a v ust. § 83 odst. 1 správního řádu, neboť odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě účastníkem řízení, tedy osobou k tomu oprávněnou.

Následně pak odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přičemž vycházel z příslušného správního spisu správního orgánu I. stupně.

Pozemky parc. č. 13, parc. č. st. 39, parc. č. st. 141, parc. č. 254, parc. č. 455, parc. č. 456, parc. č. 457, parc. č. 458, parc. č. 459 v k. ú. Olomouc-město, obec Olomouc nejsou kulturní památkou, nachází se na území městské památkové rezervace prohlášené výnosem ministerstva kultury č. 16.417/87-VI/1 ze dne 21. 12. 1987 o prohlášení historických jader ve výnose vyjmenovaných měst včetně Olomouce za památkové rezervace.

Dle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči, vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny, je povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena.

Dle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči v závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné, a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.

V předmětné věci jsou společenské zájmy na ochranu městské památkové rezervace Olomouc vyjádřeny v zákoně o státní památkové péči a ve výnosu ministerstva kultury č. 16.417/87-VI/1 ze dne 21. 12. 1987 o prohlášení historických jader ve výnose vyjmenovaných měst včetně Olomouce za památkové rezervace. Podle § 2 tohoto výnosu účelem prohlášení lokalit za památkové rezervace je zabezpečit zvýšenou ochranu významným historickým urbanistickým celkům a dokladům lidské činnosti a zajistit potřebnou péči o jejich zachování, obnovu a prezentaci, přičemž předměty ochrany a péče v rezervaci a podmínky k jejich ochraně jsou stanoveny v jednotlivých ustanoveních tohoto výnosu.

Předmětem státní památkové péče v městských památkových rezervacích jsou podle § 4 odst. 1 písm. a) tohoto výnosu historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, městské interiéry včetně povrchu komunikací, plochy zvýšené

ochrany, ostatní chráněné plochy a podzemní prostory, b) hlavní městské dominanty v dálkových i blízkých pohledech, dle písm. c) vybrané nemovité kulturní památky uvedené v přílohách I.-XVI./A tohoto výnosu, dle písm. d) nemovité kulturní památky uvedené v přílohách I.-XVI./B tohoto výnosu, e) ostatní objekty, soubory a prostory, dotvářející prostředí rezervace, u kterých z hlediska zájmů státní památkové péče lze závažné, podstatně měnící úpravy provádět pouze po dohodě s orgány státní památkové péče, dle písm. f) veřejná zeleň.

Dle § 5 odst. 1 písm. c) výnosu je při nové výstavbě a při vnějších úpravách nechráněných objektů třeba dbát architektonických vztahů ke kulturním památkám i jejich souborům, navazovat na jejich objemovost a prostorovou skladbu i prostředí a dotvářet jejich celky přiměřenými prostředky současné architektonické tvorby, dle písm. d) citovaného ustanovení všechny úpravy městských prostorů, zejména úpravy fasád, musí být v souladu s historickým prostředím rezervace.

Účelem památkové ochrany městské památkové rezervace je zajistit, aby v rámci jejích hranic bylo chráněno prostředí sídla jako celku, aby stavby na tomto území respektovaly historický charakter sídla a jejich případné úpravy směřovaly k potvrzení tohoto charakteru, nikoliv k jeho narušení. Jednotlivé stavby a jejich úpravy musí být proto posuzovány nejen s ohledem na danou stavbu, ale i jak bude jejich zamýšlená úprava působit na celé okolí.

Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Dle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Úkolem a cílem odůvodnění je dát celému rozhodnutí přesvědčivost, při uvedení všech skutečností, které byly relevantní pro vydání rozhodnutí.

Obsahem odůvodnění musí tedy být dle výše uvedených ustanovení rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, kdy správní orgán musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil, jaký jim přikládal význam a proč činil právě tak.

Správní orgán I. stupně v rozporu s vyjádřením NPÚ nepřipustil navržený záměr, přičemž v odůvodnění rozhodnutí se správní orgán I. stupně vůbec nevypořádal s vyjádřením NPÚ, jako obligatorním podkladem pro závazné stanovisko dle § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči.

Jestliže se správní orgán I. stupně při svém rozhodování neztotožnil s vyjádřením NPÚ, jako obligatorním podkladem pro vydání závazného stanoviska, měl ve svém odůvodnění uvést a řádně odůvodnit jím zastávaný odlišný názor, což správní orgán I. stupně neučinil.

Dle § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči orgán státní památkové péče příslušný podle odstavců 1 a 2 vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče, se kterou projedná na její žádost před ukončením řízení návrh tohoto závazného stanoviska. Písemné vyjádření předloží odborná organizace státní památkové péče příslušnému orgánu státní památkové péče nejpozději ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho

vypracování, nestanoví-li orgán státní památkové péče ve zvlášť složitých případech lhůtu delší, která nesmí být delší než 30 dnů. Pokud ve lhůtě 20 dnů nebo v prodloužené lhůtě příslušný orgán státní památkové péče písemné vyjádření neobdrží, vydá závazné stanovisko bez tohoto vyjádření.

Jak již bylo výše uvedeno, dne 27. 9. 2021 pod č.j. NPÚ-391/74280/2021 se k podanému návrhu vyjádřil Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Olomouci (dále jen NPÚ) tak, že část navržených prací – záměr novostavby SEFO v půdoryse určeném regulačním plánem MPR Olomouc nebude v rozporu s ochranou kulturně-historických hodnot a lze je připravovat za splnění sedmi podmínek uvedených ve vyjádření. K návrhu obnovy dvou domovních bloků na pozemcích stávajícího tramvajového depa, k návrhu rozsáhlejší zástavby a staveb na pozemcích nádvoří, dvorů a dvorků stávajícího objektu MUO a novostavby SEFO uvedl NPÚ, že se nemůže vyjádřit, jelikož navrhovaná zástavba podle jejich názoru není v souladu s aktuálními regulativy opatření obecné povahy č. 1/2021, jímž byl vydán Regulační plán městské památkové rezervace Olomouc.

Dne 4. 11. 2021 pod č.j. NPÚ-391/88964/2021 se k žádosti správního orgánu I. stupně do řízení opětovně vyjádřil NPÚ.

Odvolací orgán musí zkonstatovat, že odborné vyjádření NPÚ včetně jeho doplnění, jak je uvedeno výše, pro účely řízení před správním orgánem I. stupně je velmi kusé a neobsahuje věcnou, odbornou ani právní argumentaci. NPÚ sice popsal ve svém vyjádření zamýšlené práce a hodnoty městské památkové rezervace, ale nijak nepopsal a neodůvodnil dopad zamýšlených prací na hodnoty městské památkové rezervace.

Namísto posouzení dopadu prací na hodnoty MPR Olomouc NPÚ pouze rekapituluje dosavadní stav projednání záměru (str. 8-11 vyjádření ze dne 27. 9. 2021) a za touto rekapitulací závěrem uvádí, že „záměr novostavby SEFO v půdoryse určeném regulačním plánem MPR Olomouc nebude v rozporu s ochranou kulturně-historických hodnot a lze je připravovat za splnění sedmi podmínek uvedených ve vyjádření.“, bez odůvodnění, jak k tomuto závěru NPÚ dospěl a z jakých úvah při tom vycházel.

Vyjádření NPÚ jako odborné organizace státní památkové péče by mělo být ve svých závěrech odůvodněno tak, aby bylo zjevné, jak je naplněn smysl zákona o státní památkové péči a navazující ustanovení výnosu ministerstva kultury č. 16.417/87-VI/1 ze dne 21. 12. 1987 o prohlášení historických jader ve výnose vyjmenovaných měst včetně Olomouce za památkové rezervace.

Po stránce procesní je písemné vyjádření NPÚ srovnatelné se znaleckým posudkem. Lze v tomto směru analogicky poukázat na ustanovení § 51 odst. 1 a § 56 správního řádu o znaleckém dokazování, a na ustanovení § 39 a násl. vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 503/2020 Sb., o výkonu znalecké činnosti, neboť znalecký posudek (tedy i odborné vyjádření) musí obsahovat pasáž o tom, jak k daným závěrům příslušný odborník dospěl, je-li to s přihlédnutím k povaze věci odůvodněné. Nedostatečně odůvodněné vyjádření NPÚ nemohlo poskytnout správnímu orgánu I. stupně dostatečnou oporu pro jeho závěry.

Podstatným pro posouzení věci je to, zda odvolatelem navržený záměr může reálně s ohledem na skutečné místní podmínky vést ke znehodnocení či poškození památkové rezervace či nikoli. Tímto zjištěním se však NPÚ ani správní orgán I. stupně nezabýval, z vyjádření ani z odůvodnění rozhodnutí nelze zjistit, zda tak učinili. Ani správní spis neobsahuje nic, co by poukazovalo na dokazování v naznačeném směru.

V tomto směru trpí napadené rozhodnutí vadou řízení, a to nepřezkoumatelností, spočívající v nedostatku důvodů.

K odkazu NPÚ na 14. zasedání Vědecké rady generální ředitelky NPÚ, že členové rady se většinou hlasů vyslovili, že předložená studie je ve smyslu konceptu akceptovatelná v daném prostředí a s výhradami označili projednávanou verzi studie pro daný kontext jako přijatelnou, uvádí odvolací orgán, že ze závěrů tohoto zasedání, kromě toho, že Vědecká rada ocenila výtvarnou kvalitu návrhu a skutečnost, že se hmotově snaží navázat na historickou urbanistickou strukturu, žádný závěr ohledně dopadu SEFA na hodnoty MPR, ať už kladný nebo záporný nevyplynul.

NPÚ dále ve svém vyjádření zdůrazňuje, že „ke studii SEFO se nepřímo vyslovilo i Ministerstvo kultury jako ústřední orgán státní památkové péče, a to v souvislosti s projednáváním návrhu souboru změn č. VI Regulačního plánu městské památkové rezervace Olomouc, ve stanovisku čj. MK 9393/2009 OPP ze dne 3. 12. 2009, vypracovaného na základě písemného vyjádření NPÚ ÚP čj. NPÚ-302/870/2009 ze dne 2. 12. 2009. Ministerstvo kultury ve svém stanovisku uvedlo následující: „Co se týká nově navrženého objektu, funkčně a prostorově navazujícího na Muzeum umění, Ministerstvo kultury doporučuje dopracovat předloženou studii tak, aby v ní byly zohledněny požadavky, které uplatnilo Ministerstvo kultury ve svém vyjádření č.j. MK 4234/2009 OPP ze dne 29.7. 2009. Při zpracování studie je potřeba důrazně sledovat, že nedojde k znehodnocení objektů v městské památkové rezervaci aplikací novodobých funkčně nesouvisejících prvků a navrhovaný objekt bude hmotově korespondovat s okolní zástavbou.“ Požadavky, na které se v citaci odkazuje, jsou pak uvedeny v závěru stanoviska Ministerstva kultury č. j. MK 4234/2009 OPP ze dne 29. 7. 2009, a to: „Ministerstvo kultury požaduje respektovat závazně stanovenou plochu klidového zázemí domů v rozsahu původních dvorů a zahrad v severní polovině parcel č. 455, 456, 457, 458 a 459; závazně stanovenou uliční a stavební čáru; stávající objekt Muzea umění (č.p. 824).“.

Dle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o státní památkové péči Ministerstvo kultury uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje, územnímu rozvojovému plánu a k zásadám územního rozvoje, a dále stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, v kterém je památková rezervace, nebo nemovitá věc nebo soubor nemovitých věcí zapsané na Seznamu světového dědictví 18b), a ve vztahu k tomuto území uplatňuje stanovisko k vymezení zastavěného území.

Ministerstvo kultury se tak vyjadřovalo k návrhu souboru změn č. VI Regulačního plánu městské památkové rezervace Olomouc dle výše citovaného ustanovení.

K posouzení, zda navržený záměr je či není z hlediska zájmů státní památkové péče přípustný je příslušný Magistrát města Olomouce.

Regulační plán v řešené ploše na území obce stanoví podrobné podmínky pro vymezení a využití pozemků a pro umístění a prostorové uspořádání staveb na těchto pozemcích. Může mj. podrobně určit využití přízemí budov (např. pro obchody, služby), stanovit polohu a orientaci staveb vzhledem k ulici nebo náměstí a jejich výšku, míru možného zastavění pozemků, odstupy staveb, tvary střech a případně i požadavky na materiálové a barevné řešení staveb.

Je ovšem třeba uvést, že to, že určité pozemky jsou v regulačním plánu zařazeny do plochy pro výstavbu objektů, ještě neznamená, že na nich lze postavit jakoukoli stavbu, přestože splňuje stanovené limity. Omezení stavebníka totiž vyplývá jak ze samotného regulačního plánu MPR, tak z příslušných právních předpisů. Jedná se

o stavební zákon a právní předpisy k jeho provedení, jakož i o zvláštní právní předpisy, tedy i zákon o státní památkové péči, stanovící limity památkové.

V bodě 4.3.3. Regulační plán stanovuje pro prostorové uspořádání pozemků zastavěných a určených k zástavbě budovami, jako přípustné úpravy:

a) stavební úpravy objektů respektující zásady památkové péče a směřující k obnově a zhodnocování hodnotné stávající historické urbanistické struktury uvnitř řešeného území.

Odvolací orgán souhlasí s námitkami odvolatele, že „zhruba polovina odůvodnění Rozhodnutí je doslovným přepisem různých podkladů a vyjádření či popisem průběhu řízení. Druhá polovina pak obsahuje 13 námitek, kterými Magistrát jakoby zdůvodňuje deklarovanou nepřipustnost záměru SEFO z hlediska zájmu památkové péče. Ačkoliv by bylo možné předpokládat, že s ohledem na tento značný rozsah bude Rozhodnutí obsahovat podrobné, kvalifikované a dobře propracované odůvodnění Magistrátu, v tomto případě tomu tak vůbec není. Odůvodnění je nejenže účelové a argumentačně selektivní, z hlediska obsahu povrchní, mechanické a repetitivní, ale především nikterak nesplňuje elementární požadavky dle ustanovení 5 68 odst. 3 SR, čímž ho činí nepřezkoumatelným, a tudíž nezákonným.“, taktéž souhlasí s námitkou, že se správní orgán I. stupně nijak nevypořádal s vyjádřeními NPÚ včetně stanoviska Vědecké rady NPÚ, s rozporem záměru s mezinárodními úmluvami a s námitkami odvolatele.

Správní orgán I. stupně uvádí v posledním odstavci na straně 22 - 41 odůvodnění rozhodnutí, že vyvodil následující společné body, které by měl tento záměr-novostavba v dané lokalitě, proluce, splňovat“:

1. zachovat průběh uliční čáry
2. respektovat průběh korunních říms sousedních objektů
3. zachovat půdorys původní zástavby při ulici
4. respektovat hmotu původní zástavby při ulici a zohlednit charakteristické výškové členění zástavby území vyznačující se výškovým odstupňováním hmoty klesající ve směru od hlavního veřejného prostoru, přičemž lze přihlídnout ke stavební a urbanistické různorodosti východní a západní části lokality
5. respektovat charakteristickou hustotu zastavění pozemků v dané části památkové rezervace se zohledněním stavební a urbanistické různorodosti východní a západní části lokality
6. respektovat a reflektovat materiál historicky využitý v místě (omítky, střechy, výplně stavebních otvorů)
7. vzít v potaz výrazové prostředky a měřítko barokní a historizující architektury v okolí
8. vzít v potaz traktování fasád měšťanských domů ze strany ulice Denisova
9. respektovat tradiční tvary střech v místě (sedlovou formu)
10. v severní části řešeného území zachovat odstup od dochovaných městských hradeb
11. Zachovat in situ reliktů raně gotické hradby z konce 14. století nacházející se na rozhraní parcel č. st. 141 (Denisova č.o. 47) a č. 459
12. respektovat hmotové a vizuální postavení základních dominant v dotčené části památkové rezervace (kostel Panny Marie Sněžné, bývalá jezuitská kolej a jezuitský konvikt)
13. uvést ve studii rozsah a podobu technických detailů podílejících se na podobě stavby.

V těchto 13 bodech odůvodnění rozhodnutí nejsou uvedeny žádné konkrétní skutečnosti, na základě kterých dospěl správní orgán I. stupně k závěru, že navržená stavba je z hlediska zájmů státní památkové péče nepřipustná.

V uvedených bodech cituje správní orgán I. stupně části následujících dokumentů: výnos ministerstva kultury č. 16.417/87-VI/1 (dále jen výnos) kterým byla vyhlášena městská památkové rezervace Olomouc, dopis Ústředního pracoviště NPÚ ze dne 2. 12. 2009 č.j. NPÚ-302/8701/2009, Úmluvu o ochraně architektonického dědictví, Benátskou chartu, publikaci Kuča, Kučová, Kibic – Novostavby v památkově chráněných sídlech, NPÚ, Praha 2004, v bodě 5 navíc stanovisko Ministerstva kultury ze dne 29.7 2009 č.j. MK 4234/2009 OPP, a knihu Metodika klasifikace staveb podle památkové hodnoty (i bod 7.), autor Kuča, Kučová, NPÚ, Praha 2005, v bodě 6. a 7. vyjádření Vědecké rady generální ředitelky NPÚ ze dne 16. 10. 2014, stanovisko Ministerstva kultury ze dne 3. 12. 2009 č.j. MK 9393/2009 OPP (bod 8. 9.) aniž by zde jakkoliv odůvodnil nepřipustnost navrženého záměru z hlediska zájmů státní památkové péče.

Správní orgán I. stupně se dále v rozporu se stávající judikaturou, jak namítá i odvolatel, nijak nevypořádal s principem proporcionality, když se podrobně nezaobíral otázkou veřejného zájmu na ochraně památkových rezervací, vlastnickým právem žadatele, rozsahem jeho omezení z této ochrany vyplývajícím a otázkou, zda by nebylo možno žadatele omezit méně. V tomto směru lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2009 č.j. 7 As 43/2009-52, který se zásadě proporcionality věnuje velice podrobně, a z něhož lze příkladmo citovat následující: „.....správní orgán musí při rozhodování na úseku památkové ochrany vždy pečlivě vážit, zda omezení vlastnického práva, kterým je i závazné stanovení, jakým způsobem vlastník nemovitosti nacházející se na území památkové rezervace smí, či naopak nesmí, tuto nemovitost opravit, upravit či přebudovat, je proporcionální veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty dané lokality..... Vedle zájmu na památkové ochraně dané nemovitosti zde stojí také zcela legitimní zájem vlastníka nemovitosti na jejím ekonomicky udržitelném a dlouhodobě životaschopném využití..... Památková ochrana tedy nesmí volit extrémní řešení nezohledňující v potřebné míře i jiné konkurující legitimní zájmy, práva či hodnoty, a musí usilovat o co nejmenší omezení vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí, která ještě vedou k dosažení cíle této ochrany.“.

Z citovaného rozsudku NSS je zřejmé, že žadatel jako vlastník je na jedné straně povinen strpět omezení jeho vlastnického práva, na straně druhé však toto omezení musí být podložen testem proporcionality, neboť se zde dostávají do konkurence hodnoty chráněné ústavním pořádkem ČR, a to vlastnické právo a památková ochrana. Uplatnění principu proporcionality dává odpověď na otázku upřednostnění jedné z ústavně chráněných hodnot a závisí na zcela konkrétních okolnostech individuálního případu

Pro úplnost uvádí odvolací orgán, že správný název žadatele je Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace, nikoliv pouze Muzeum umění Olomouc, jak uvádí správní orgán I. stupně.

Pokud jde o chybějící podpis oprávněné úřední osoby na rozhodnutí doručovaném odvolateli, stejnopis rozhodnutí založený ve spise správního orgán I. stupně řádně podepsán je, absence podpisu na rozhodnutí zaslané odvolateli datovou schránkou tak nemůže způsobit nicotnost napadeného rozhodnutí.

Přezkoumáním odvolací orgán zjistil, že odvolání je důvodné, neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí obsahuje pouze obecné odkazy a nelze z něj vůbec zjistit, o jaké konkrétní skutkové závěry se správní orgán I. stupně opřel a jak je promítl v závěrech právních.

Vzhledem k výše uvedeným vadám rozhodl odvolací orgán, jak je ve výroku uvedeno, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. V novém řízení se bude správní orgán I. stupně zabývat veškerými námitkami, které uplatnil odvolatel včetně námitek uvedených v podaném odvolání. Správní orgán dále požádá NPÚ o nové důkazně kvalitní vyjádření dle § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:

1. JUDr. Ondřej Caska, advokát, Husova 242/9, 110 00 Praha 1

Dále obdrží na vědomí:

1. Magistrát města Olomouce, odbor památkové péče, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc, příl. spis
2. Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště, Horní nám. 25, 779 00